

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

7. dubna 2016*

„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 3 odst. 5, 7 a 9 — Článek 6 odst. 1 — Nařízení (ES) č. 926/2009 — Dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Číny — Konečné antidumpingové clo — Zjišťování existence hrozící újmy — Zohlednění údajů z doby po období šetření“

Ve spojených věcech C-186/14 P a C-193/14 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané dne 14. dubna 2014 (C-186/14 P) a 15. dubna 2014 (C-193/14 P),

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., se sídlem v Ostravě-Kunčicích (Česká republika),

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, se sídlem v Romanu (Rumunsko),

Benteler Deutschland GmbH, dříve Benteler Stahl/Rohr GmbH, se sídlem v Paderbornu (Německo),

Ovako Tube & Ring AB, se sídlem v Hoforsu (Švédsko),

Rohrwerk Maxhütte GmbH, se sídlem v Sulzbach-Rosenbergu (Německo),

Dalmine SpA, se sídlem v Dalmine (Itálie),

Silcotub SA, se sídlem v Zaláu (Rumunsko),

TMK-Artrom SA, se sídlem ve Slatině (Rumunsko),

Tubos Reunidos SA, se sídlem v Amurrio (Španělsko),

Vallourec Oil and Gas Francie SAS, dříve Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, se sídlem v Aulnoye-Aymeries (Francie),

Vallourec Tubes Francie SAS, dříve V & M France SAS, se sídlem v Boulogne-Billancourt (Francie),

Vallourec Deutschland GmbH, dříve V & M Deutschland GmbH, se sídlem v Düsseldorfu (Německo),

Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, se sídlem v Kindbergu (Rakousko),

Železiarne Podbrezová a.s., se sídlem v Podbrezové (Slovensko),

* Jednací jazyk: angličtina.

zastoupené G. Berrischem, Rechtsanwalt, a B. Byrnem, solicitor,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, se sídlem v Chuang Ši (Čína), zastoupená N. Niejahr, Rechtsanwältin, Q. Azauem a H. Wiamem, avocats, jakož i par F. Carlin, barrister,

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zastoupená J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor, a S. Gubelem, avocat,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-186/13 P),

a

Rada Evropské unie, zastoupená J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s B. O'Connorem, solicitor, a S. Gubelem, avocat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

podporovaná

Italskou republikou, zastoupenou G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, se sídlem v Chuang Ši, zastoupená F. Carlin, barrister, jakož i par M. Healy, solicitor, N. Niejahr, Rechtsanwältin, a Q. Azauem a H. Wiamem, avocats,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená J.-F. Brakelandem a M. Françou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., se sídlem v Ostravě-Kunčicích,

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, se sídlem v Romanu,

Benteler Deutschland GmbH, dříve Benteler Stahl/Rohr GmbH, se sídlem v Paderbornu,

Ovako Tube & Ring AB, se sídlem v Hoforsu,

Rohrwerk Maxhütte GmbH, se sídlem v Sulzbach-Rosenbergu,

Dalmine SpA, se sídlem v Dalmine,

Silcotub SA, se sídlem v Zaláu,

TMK-Artrom SA, se sídlem ve Slatině,

Tubos Reunidos SA, se sídlem v Amurrio,

Vallourec Oil and Gas Francie SAS, dříve Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, se sídlem v Aulnoye-Aymeries,

Vallourec Tubes Francie SAS, dříve V & M France SAS, se sídlem v Boulogne-Billancourt,

Vallourec Deutschland GmbH, dříve V & M Deutschland GmbH, se sídlem v Düsseldorfu,

Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, se sídlem v Kindbergu,

Železiarne Podbrezová a.s., se sídlem v Podbrezové,

zastoupené G. Berrischem, Rechtsanwalt, a B. Byrnem, solicitor,

vedlejší účastnice v prvním stupni (C-193/13 P),

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně prvního senátu vykonávající funkci předsedkyně druhého senátu, J. L. da Cruz Vilaça (zpravodaj), A. Arabadžev, C. Lycourgos a J.-C. Bonichot, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. června 2015,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 19. listopadu 2015,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svými kasačními opravnými prostředky se ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, původně Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos, SA, Vallourec Oil a Gas France SAS, původně Vallourec Mannesmann Oil & Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, původně V & M France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, původně V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG, Železiarne Podbrezová a.s. (dále jen společně „ArcelorMittal a další“) a Rada Evropské unie domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 29. ledna 2014, Hubei Xinyegang Steel v. Rada, EU:T:2014:35 (dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál vyhověl návrhu společnosti Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (dále jen „Hubei“) na zrušení nařízení Rady (ES) č. 926/2009 ze dne 24. září 2009, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 262, s. 19, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

- 2 Nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1), bylo nahrazeno a kodifikováno nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, s. 51, a oprava Úř. věst. 2010, L 7, s. 22). Nicméně vzhledem k okamžiku přijetí sporného nařízení musí být kasační opravné prostředky zkoumány na základě nařízení č. 384/96, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2117/2005 ze dne 21. prosince 2005 (Úř. věst. L 340, s. 17, dále jen „základní nařízení“).
- 3 Základní nařízení v čl. 3 odst. 1, 5, 7 a 9 stanovovalo:

„1. Není-li stanoveno jinak, rozumí se pro účely tohoto nařízení výrazem ‚újma‘ podstatná újma výrobnímu odvětví Společenství, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Společenství a vykládá se podle tohoto článku.

[...]

5. Přezkum účinků dumpingových dovozů na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, rozsah skutečného dumpingového rozpětí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

[...]

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmou výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům [dumpingovým dovozům ve smyslu odstavce 6]. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.

[...]

9. Zjištění, zda hrozí podstatná újma, musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti. Změna okolností, jež by přivedla stav, v němž by dumping působil újmou, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.

Při zjišťování, zda hrozí podstatná újma, je nutno mimo jiné přezkoumat tyto činitele:

- a) významná míra zvýšení objemu dumpingových dovozů na trh Společenství naznačující pravděpodobnost podstatně zvýšených dovozů;
- b) dostatečná volně dostupná kapacita vývozce nebo bezprostředně očekávané podstatné zvýšení jeho kapacity, naznačující pravděpodobné podstatné zvýšení dumpingových dovozů do Společenství, přičemž je nutno vzít v úvahu, do jaké míry mohou ostatní vývozní trhy vstřebat dodatečný vývoz;
- c) dovozy, uskutečňované za ceny, které budou mít za následek významné snížení cen nebo zamezení vzestupu cen, ke kterému by jinak došlo a které by zřejmě zvýšily poptávku po dalších dovozech

a

d) zásoby výrobku, který je předmětem šetření.

Žádný z těchto činitelů není sám o sobě nezbytně rozhodující, ale souhrn posuzovaných činitelů musí vést k závěru, že bezprostředně hrozí další dumpingové vývozy a že nebudou-li přijata ochranná opatření, vznikne podstatná újma.“

4 Článek 6 odst. 1 základního nařízení uváděl:

„Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Společenství. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 5 Dne 9. července 2008 v návaznosti na stížnost předloženou Výborem na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé ocelové trubky zveřejnila Komise oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. C 174, s. 7).
- 6 V souladu s článkem 17 základního nařízení Komise omezila svoje šetření výběrem namátkového vzorku. V tomto rámci vybrala čtyři čínské výrobce-vývozce, kteří představovali 70 % celkového objemu vývozů dotčeného výrobku do Unie. Mezi těmito výrobci-vývozci byla společnost Hubei.
- 7 Dne 7. dubna 2009 přijala Komise nařízení (ES) č. 289/2009 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 94, s. 48, dále jen „prozatímní nařízení“).
- 8 V bodě 13 odůvodnění prozatímního nařízení Komise uvedla, že šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2007 do 30. června 2008 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2005 do konce období šetření.
- 9 V bodech 89 a 126 odůvodnění prozatímního nařízení Komise dospěla k závěru, že výrobnímu odvětví Unie nevznikla újma, ale uznala existenci hrozící újmy tomuto výrobnímu odvětví.
- 10 Dne 24. září 2009 přijala Rada sporné nařízení.
- 11 V bodech 35 až 81 odůvodnění tohoto nařízení Rada potvrdila zjištění Komise obsažená v prozatímním nařízení, která se týkají neexistence újmy a existence hrozící újmy výrobnímu odvětví Unie. V tomto ohledu Rada zohlednila informace týkající se období po období šetření, a sice období od července 2008 do března 2009.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. prosince 2009 se Hubei domáhala zrušení sporného nařízení. Komise a ArcelorMittal a další vstoupily do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Rady.

- 13 Na podporu své žaloby se Hubei dovolávala tří žalobních důvodů. Třetí z nich vycházel z porušení čl. 3 odst. 9, čl. 9 odst. 4 a čl. 10 odst. 2 základního nařízení v důsledku toho, že sporné nařízení bylo založeno na zjevně nesprávných posouzeních ohledně existence hrozby podstatné újmy.
- 14 Tribunál se zabýval pouze tímto třetím žalobním důvodem uplatněným společností Hubei a vyhověl mu, když měl v podstatě za to, že se jednak Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když potvrdila závěr Komise, podle kterého se výrobní odvětví Unie na konci období šetření nacházelo ve zranitelném stavu, a jednak tím, že měla za to, že existuje hrozící újma.
- 15 Tribunál v důsledku toho sporné nařízení zrušil.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

- 16 ArcelorMittal a další a Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek,
 - vrátil věc Tribunálu a
 - uložil společnosti Hubei náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.
- 17 Hubei navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zamítl kasační opravné prostředky a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 18 Na základě článku 172 jednacího řádu Soudního dvora předložila Komise kasační odpověď, ve které navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek,
 - vrátil věc Tribunálu a
 - uložil společnosti Hubei náhradu nákladů řízení.
- 19 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 28. července 2014 byly věci C-186/13 a C-193/14 spojeny pro účely ústní části řízení, jakož i rozsudku.
- 20 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 21. srpna 2014 bylo povoleno vedlejší účastenství Italské republiky na podporu návrhových žádání Rady věci C-193/14 P.

Ke kasačním opravným prostředkům

K první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-186/14 P a k prvnímu a čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-193/14 P

Argumentace účastnic řízení

- 21 ArcelorMittal a další tvrdí, že Tribunál se v bodech 61 a 63 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když přiznal pojmu „zranitelnost“ autonomní význam a důležitost, kterou nemá. Základní nařízení totiž neuvádí výrazy „zranitelný“ nebo „zranitelnost“, a tím spíše nestanoví podmínku, podle níž k tomu, aby bylo možné dojít k závěru o existenci hrozící újmy, musí být výrobní odvětví Unie na konci období šetření ve „zranitelném“ stavu.
- 22 ArcelorMittal a další doplňují, že důvody uvedené v bodech 64 a 65 napadeného rozsudku, vztahující se ke sklonu výrobního odvětví Unie k investicím a rozšiřování výrobních kapacit a k neexistenci plného zotavení uvedeného odvětví z dumpingových praktik předcházejících těm, které byly předmětem sporného nařízení, jsou chybné.
- 23 Rada podporovaná Italskou republikou má za to, že třebaže pojem „zranitelnost“ v článku 3 základního nařízení uveden není, lze ho přesto jako v projednávaném případě uplatnit k prokázání existence hrozící újmy. Přezkum stavu výrobního odvětví Unie z pohledu činitelů vyjmenovaných v čl. 3 odst. 5 základního nařízení tedy začal posouzením jeho zranitelnosti.
- 24 Rada rovněž tvrdí, že Tribunál v napadeném rozsudku provedl neúplné a selektivní posouzení relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, jako jsou stav zásob, objem prodeje, podíl výrobního odvětví Unie na trhu, úroveň zaměstnanosti, prodejní ceny, návratnost investic a ziskovost tohoto výrobního odvětví. Podle Rady neposouzení všech činitelů Tribunálem znamená, že tento zkreslil důkazy předložené k jeho posouzení a otázku zranitelnosti nezkoumal globálně.
- 25 Kromě toho Rada, podporovaná Komisí, tvrdí, že přezkum stavu výrobního odvětví Unie a následné určení hrozící újmy jsou komplexní operace hospodářské povahy. Podle ustálené judikatury Soudního dvora z toho plyne, že unijní orgány mají v tomto ohledu širokou posuzovací pravomoc a soudní přezkum jejího výkonu se omezuje na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě se napadená volba provádí, a neexistence zjevně nesprávných posouzení a zneužití pravomoci. V napadeném rozsudku se však Tribunál s takovým přezkumem nespokojil a nahradil posouzení Rady a Komise týkající se komplexních hospodářských činitelů svým vlastním posouzením.
- 26 Komise dodává, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že učinil z pojmu „zranitelnost“ nové právní kritérium plynoucí ze základního nařízení.
- 27 Hubei argumenty společnosti ArcelorMittal a dalších a Rady zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 28 Tribunál v bodě 66 napadeného rozsudku rozhodl, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když potvrdila závěr Komise uvedený v prozatímním nařízení, podle kterého se výrobní odvětví Unie na konci období šetření nacházelo ve zranitelném stavu.
- 29 Tento závěr vycházel z toho, že Tribunál v bodě 61 napadeného rozsudku konstatoval, že hospodářské údaje, o které se Rada a Komise opíraly, nepodporovaly závěr těchto orgánů, ale v souhrnu naopak tvořily profil odvětví ve stavu síly, a nikoliv křehkosti nebo zranitelnosti.

- 30 Bez dalšího je třeba uvést, že Tribunál nepovažoval zranitelnost výrobního odvětví Unie za podmínku umožňující konstatovat hrozící újmu.
- 31 Jak uvedl generální advokát v bodě 48 svého stanoviska, v tomto ohledu je třeba konstatovat, že je nutné znát současný stav tohoto odvětví k tomu, aby unijní orgány mohly zjistit, zda existuje hrozba podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie. Pouze na základě tohoto stavu totiž budou moci tyto orgány zjistit, zda bezprostřední zvýšení budoucích dumpingových dovozů způsobí v případě, že nebude přijato žádné obchodní ochranné opatření, tomuto odvětví podstatnou újmu.
- 32 Kromě toho Komise v bodě 126 odůvodnění prozatímního nařízení konstatovala, že kdyby nebyla přijata obchodní ochranná opatření, dumpingový dovoz z Číny by bezprostředně způsobil již tak zranitelnému výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Tento prozatímní závěr byl potvrzen Radou v bodě 81 odůvodnění sporného nařízení. Zdá se tedy, že unijní orgány údajný stav zranitelnosti výrobního odvětví Unie zohlednily v rámci posouzení hrozící újmy.
- 33 Ve svém kasačním opravném prostředku Rada navíc tvrdila, že posouzení zranitelnosti se týkalo stavu výrobního odvětví Unie a představovalo první fázi přezkumu umožňujícího dojít k závěru o existenci hrozící újmy.
- 34 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury v oblasti společné obchodní politiky a obzvláště v oblasti obchodních ochranných opatření disponují unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat, širokou posuzovací pravomocí. Co se týče soudního přezkumu takového posouzení, ten tedy musí být omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna napadená volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci (viz zejména rozsudky *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 29, a *Fliesen-Zentrum Deutschland*, C-687/13, EU:C:2015:573, bod 44).
- 35 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že přezkum důkazů, na nichž unijní orgány zakládají svá konstatování, Tribunálem nepředstavuje nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení orgánů. Tento přezkum nezasahuje do široké posuzovací pravomoci těchto orgánů v oblasti obchodní politiky, ale omezuje se na určení, zda tyto důkazy mohou podepřít závěry vyvozené orgány (v tomto smyslu viz rozsudek *Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP*, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 68).
- 36 Z toho plyne, že Tribunál mohl mít v bodě 53 napadeného rozsudku za to, aniž se přitom dopustil nesprávného právního posouzení, že mu přísluší nejen ověřit věcnou správnost uplatněných důkazů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale rovněž přezkoumat, zda tyto důkazy představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda o ně lze opřít závěr uvedený v bodě 89 odůvodnění prozatímního nařízení a bodě 49 odůvodnění sporného nařízení, podle něhož se výrobní odvětví Unie nacházelo na konci období šetření ve zranitelném stavu.
- 37 Je však třeba ověřit, zda v rámci tohoto přezkumu Tribunál uvedené důkazy nezkreslil.
- 38 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek *Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada*, C-585/13 P, EU:C:2015:145, bod 49 a citovaná judikatura). Takové posouzení totiž nespadá do pravomocí Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 39 Rada Tribunálu vytýká, že provedl selektivní přezkum důkazů, které Rada musela vyhodnotit na základě čl. 3 odst. 5 základního nařízení před tím, než konstatovala zranitelnost výrobního odvětví Unie. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil všechny činitele, které měly být zohledněny pro prokázání existence nejen újmy, ale i stavu zranitelnosti.

- 40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že Tribunál není povinen odůvodnit každou svoji volbu, pokud na podporu svého rozhodnutí použije určitý důkaz, kdežto jiný nikoli (v tomto smyslu viz rozsudek Rada a Komise v. Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 161).
- 41 V projednávaném případě Tribunál v rámci představení stavu výrobního odvětví Unie během období šetření v bodě 59 napadeného rozsudku připomenul relevantní hospodářské údaje určené Komisí podle čl. 3 odst. 5 základního nařízení a převzaté Radou do sporného nařízení.
- 42 Tribunál měl v bodě 61 napadeného rozsudku za to, že vyjma vývoje podílu výrobního odvětví Unie na trhu bylo všech dvanáct zbývajících zohledněných hospodářských činitelů pozitivních a v souhrnu tvořily profil odvětví ve stavu síly, a nikoliv křehkosti nebo zranitelnosti.
- 43 Vzhledem k tomu, že Tribunál pouze převzal údaje předtím zohledněné Komisí v prozatímním nařízení, nelze mu vytýkat zjevně nesprávné posouzení důkazů.
- 44 Z toho plyne, že Tribunál nenahradil posouzení unijních orgánů vlastním posouzením a že výtka Rady založená na zkreslení důkazů není opodstatněná.
- 45 Pokud jde dále o argument unijních orgánů, podle kterého zvýšení dovozů z Číny omezilo sklon výrobního odvětví Unie k investicím a rozšiřování výrobních kapacit v reakci na zvětšování trhu, který vzala za svůj i ArcelorMittal a další, Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku rozhodl, že tento argument není v projednávaném případě podpořen relevantními důkazy.
- 46 Co se týče tvrzení uvedených orgánů, podle kterých se výrobní odvětví Unie plně nezotavilo z dumpingových praktik před rokem 2006, Tribunál měl v bodě 65 napadeného rozsudku za to, že nejsou založena na žádné konkrétní skutečnosti.
- 47 Jak však uvedl generální advokát v bodě 112 svého stanoviska, výtky těchto orgánů týkající se bodů 64 a 65 napadeného rozsudku, směřují k tomu, aby Soudní dvůr provedl nové posouzení skutkového stavu, aniž označují jakékoliv zkreslení důkazů, což se vymyká přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 48 Tyto výtky proto musí být odmítnuty.
- 49 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-186/14 P a první a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-193/14 P zamítnout.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-186/14 P a k druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-193/14 P

Argumentace účastnic řízení

- 50 ArcelorMittal a další a Rada Tribunálu vytýkají, že v bodě 63 napadeného rozsudku rozhodl, že zohlednění zhoršení hospodářského prostředí pro určení existence hrozící újmy spočívalo na nesprávném právním posouzení, jelikož podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení činitele, jako je pokles poptávky, nesmí být přičítány dumpingovým dovozům.
- 51 V tomto ohledu navrhovatelky tvrdí, že Tribunál uvedené ustanovení vyložil chybně a nesprávně vycházel z rozsudku Komise v. NTN a Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). V rámci věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, totiž unijní orgány při určování existence újmy výrobnímu odvětví Unie zohlednily jako relevantní skutečnost stav recese, kdežto v projednávané věci se existence takového

stavu k podepření konstatování hrozící újmy nedovolávaly. Rovněž nepřičetly účinky recese dumpingovým dovozům. Naopak konstatovaly, že výjimečně vysoká poptávka zakryla skutečný škodlivý účinek dumpingového dovozu a tyto účinky by se projevíly, pokud by se poptávka vrátila na běžnou úroveň.

- 52 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, jelikož nesprávně zkombinoval určení existence „hrozící újmy“ s určením „příčinné souvislosti“, kdežto základní nařízení jasně oba tyto pojmy odlišuje.
- 53 Hubei argumenty společnosti ArcelorMittal a dalších a Rady zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 54 Podle čl. 3 odst. 7 základního nařízení se zkoumají i jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Unie, k zajištění toho, aby újma způsobená těmito jinými činiteli nebyla přičítána dumpingovým dovozům. Mezi těmito činiteli uvedené ustanovení zmiňuje i pokles poptávky.
- 55 Unijní orgány tedy mají povinnost zkoumat, zda je újma, kterou hodlají zohlednit, skutečně důsledkem dumpingových dovozů, a ponechat stranou jakoukoli újmu plynoucí z jiných činitelů, zejména těch, které mají původ v poklesu poptávky (v tomto smyslu viz rozsudky *Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, bod 23, jakož i *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, bod 35).
- 56 Uplatnění judikatury Soudního dvora vzešlé z rozsudku *Komise v. NTN a Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46, bod 43), uvedeného v bodě 63 napadeného rozsudku, nemůže být odmítnuto pouze z důvodu, že věc, v níž byl vydán rozsudek *Komise v. NTN a Koyo Seiko* (C-245/95 P, EU:C:1998:46), se na rozdíl od projednávané věci týkala prostředí recese panující ve výrobním odvětví Unie, jelikož v opačném případě by byl ohrožen užitečný účinek čl. 3 odst. 7 základního nařízení.
- 57 Kromě toho argument navrhovatelek, podle něhož bylo předpokládáno snížení poptávky na rozdíl od konstatování Tribunálu unijními orgány zkoumáno nikoliv v rámci analýzy příčinné souvislosti mezi dumpingovými dovozy a újmou, ale v rámci určení hrozící újmy, spočívá na chybném výkladu napadeného rozsudku.
- 58 V bodě 63 napadeného rozsudku měl totiž Tribunál za to, že okolnost, které se dovolávaly unijní orgány, že výrobní odvětví Unie by bylo plně vystaveno možnému poškozujícímu účinku vyplývajícímu z dumpingových dovozů, kdyby se hospodářský trend měl změnit, by případně umožnila určit budoucí zranitelný stav. Tribunál dodal, že taková okolnost je pro účely konstatování, že se výrobní odvětví Unie nacházelo ve zranitelném stavu v závěru období šetření, irelevantní.
- 59 Z toho plyne, že důvody uvedené v bodě 63 napadeného rozsudku nejsou stíženy nijakým nesprávným právním posouzením.
- 60 Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-186/14 P a druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-193/14 P musí být zamítnuty.

K druhému důvodu a druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-186/14 P a ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-193/14 P

Argumentace účastnic řízení

- 61 ArcelorMittal a další se domnívají, že Tribunál porušil čl. 3 odst. 9 základního nařízení i jeho čl. 6 odst. 1 tím, že vycházel z nekonzistentností mezi údaji z doby po období šetření a údaji získanými během uvedeného období. Použití takových údajů z doby po období šetření v rámci přezkumu hrozící újmy není spolehlivé, neboť tyto údaje odrážejí chování dotyčných výrobců po zahájení antidumpingového řízení. Tyto údaje lze použít pouze tehdy, kdyby prokazovaly, že zavedení antidumpingového cla bylo zjevně nepřiměřené. V projednávané věci tomu však tak není.
- 62 Za těchto podmínek ArcelorMittal a další tvrdí, že není nutné určit, zda byla Rada oprávněna analyzovat údaje z doby po období šetření. Je totiž irelevantní, že tyto údaje potvrzují předpoklady uvedené Komisí v prozatímním nařízení na základě údajů z období šetření. Proto i kdyby Rada nesprávně dospěla k závěru, že údaje z doby po období šetření potvrzovaly závěry prozatímního nařízení, nemohlo by toto pochybení způsobit zrušení sporného nařízení.
- 63 Rada tvrdí, že Tribunál v bodě 92 napadeného rozsudku porušil čl. 3 odst. 9 základního nařízení tím, že rozhodl, že se unijní orgány v projednávaném případě dopustily zjevně nesprávného posouzení, jelikož došly k závěru o existenci hrozící újmy.
- 64 V tomto ohledu má Rada za to, že přestože konstatování hrozící újmy musí být založeno na skutečnostech a bezprostřednosti změny okolností, je analýza této hrozby nezbytně prospektivní. Prognózy unijních orgánů se proto mohou mýlit, aniž by se tyto orgány dopustily nesprávného právního posouzení při výkonu své pravomoci v oblasti posuzování komplexních hospodářských situací. Zásadní je přiznat příslušným orgánům pověřeným komplexním posouzením budoucích událostí v kontextu ochranné obchodní politiky široký prostor pro posouzení.
- 65 Podle Rady přezkum všech čtyř zvláštních činitelů stanovených v čl. 3 odst. 9 základního nařízení odhalil „rozpačitou situaci“ ohledně existence hrozící újmy. Vzhledem k přesné formulaci tohoto ustanovení a široké posuzovací pravomoci, kterou mají u opatření obchodní ochrany, jsou unijní orgány zmocněny využít této pravomoci k tomu, aby konstatovaly existenci hrozící újmy na základě této „rozpačité situace“.
- 66 V tomto ohledu Rada upřesňuje, že unijní orgány právě s ohledem na dotčenou „rozpačitost“ stavu na konci období šetření neobvykle, ale v zájmu řádné správy pokračovaly ve sledování stavu unijního trhu i v období po konci období šetření mezi červencem 2008 a březnem 2009, když soustředily svou pozornost na změnu okolností a hlavní hospodářské ukazatele. Toto sledování uvedeným orgánům umožnilo se nemýlit ohledně tržního vývoje.
- 67 Hubei argumenty společnosti ArcelorMittal a dalších a Rady zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 68 Zaprvé je třeba posoudit výtku, podle níž Tribunál porušil čl. 3 odst. 9 a čl. 6 odst. 1 základního nařízení tím, že v bodě 91 napadeného rozsudku vycházel z nekonzistentností předpovědí uvedených v prozatímním nařízení a údajů z doby po období šetření.

- 69 Je třeba připomenout, že podle čl. 6 odst. 1 základního nařízení „[p]o zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni [Unie]. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží“.
- 70 Je sice pravda, že z tohoto ustanovení plyne, že k údajům z doby po období šetření se pro účely šetření týkajícího se dumpingu a újmy nepřihlíží, to však nic nemění na tom, že unijní normotvůrce použitím příslovce „zpravidla“ nehodlal toto zohlednění vyloučit zcela.
- 71 Unijní orgány jsou proto oprávněny za určitých okolností údaje z doby po období šetření zohlednit. Takové zmocnění je o to důvodnější v rámci šetření, jejichž předmětem není konstatování újmy, ale určení hrozící újmy, která z povahy věci vyžaduje prospektivní analýzu. Existence hrozící újmy musí být přitom stejně jako existence újmy prokázána k okamžiku přijetí antidumpingového opatření. Mimoto z čl. 3 odst. 9 základního nařízení plyne, že určení existence hrozby podstatné újmy musí vycházet ze skutečností, a nikoli pouze z tvrzení, domněnek nebo vzdálené možnosti a změna okolností, která vytvoří situaci, kdy dumping způsobí újmu, musí být zřetelně předvídatelná a bezprostřední.
- 72 Za těchto podmínek mohou být údaje z doby po období šetření použity k potvrzení nebo vyvrácení předpovědi uvedených v prozatímním nařízení a v prvním z uvedených případů umožnit zavedení konečného antidumpingového cla.
- 73 Nicméně použití těchto údajů z doby po období šetření unijními orgány se nemůže vymykat přezkumu unijního soudu.
- 74 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury uvedené v bodech 34 a 35 rozsudku v projednávané věci sice musí takový přezkum respektovat širokou posuzovací pravomoc, kterou mají unijní orgány u opatření obchodní ochrany, avšak Tribunál tím, že ověří, zda důkazy, na nichž uvedené orgány zakládají svá konstatování, podporují závěry, které z nich vyvodily, nepřekračuje meze tohoto přezkumu.
- 75 Z toho plyne, že v projednávaném případě byl Tribunál oprávněn ověřit, zda údaje z doby po období šetření, které byly unijními orgány uplatňovány, skutečně potvrzují předpovědi uvedené v prozatímním nařízení, a tudíž odůvodňují zavedení konečného antidumpingového cla.
- 76 Zadruhé je třeba ověřit, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při přezkumu posouzení unijních orgánů týkajícího se čtyř činitelů vyjmenovaných v čl. 3 odst. 9 základního nařízení, které je třeba zohlednit při zjišťování hrozící újmy.
- 77 V tomto ohledu je třeba uvést, že v rámci tohoto přezkumu se Tribunál omezil na to, že bez jakéhokoliv zkreslení přezkoumal důkazy z doby po období šetření zohledněné uvedenými orgány v prozatímním a následně i ve sporném nařízení.
- 78 Na tomto základě Tribunál konstatoval, že důkazy z doby po období šetření uplatněné unijními orgány nemohou podpořit závěr, podle něhož existovala hrozící újma, a že se tedy Rada v tomto ohledu dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 79 Tribunál proto tím, že v bodě 92 napadeného rozsudku rozhodl, že Rada porušila čl. 3 odst. 9 základního nařízení tím, že konstatovala, že existuje hrozba újmy, neporušil meze soudního přezkumu stanovené u opatření obchodní ochrany.
- 80 Z toho plyne, že druhý důvod a druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-186/14 P a třetí důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-193/14 P je třeba zamítnout.

81 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba kasační opravné prostředky podané navrhovatelkami ve věcech C-186/14 P a C-193/14 P zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

82 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.

83 Podle čl. 138 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

84 Vzhledem k tomu, že Hubei požadovala náhradu nákladů řízení a ArcelorMittal a další a Rada neměly ve věci úspěch, je důvodné jim uložit náhradu nákladů řízení.

85 Vzhledem k tomu, že ani Komise neměla ve věci úspěch, ponese vlastní náklady řízení.

86 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. V důsledku toho Italská republika ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravné prostředky podané ve věcech C-186/14 P a C-193/14 P se zamítají.

2) Společnostem ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Deutschland GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Oil and Gas France SAS, Vallourec Tubes France SAS, Vallourec Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH & Co. KG a Železiarne Podbrezová a.s. a Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Evropská komise a Italská republika ponesou vlastní náklady řízení.

Podpisy.